

ASN.1

Oraz Kodowanie BER w kontekście protokołu SNMP

MODELOWANIE PROJEKTOWANIE I
ANALIZA SIECI KOMPUTEROWYCH

Rafał Skowroński

ASN.1, SMI, PLIKI MIB *CO TO TAKIEGO? :)*

W skrócie:

Notacja: ASN.1 > SMI **Kodowanie:** BER **Baza danych:** MIB

A konkretniej:

ASN.1 – popularna semantyka / standard używany do opisu struktur danych.

Cel: Reprezentacja danych niezależna od sprzętu.

SNMP (RFC-1157) – definiuje formaty pakietów używanych przez protokół SNMP

SMI (RFC-1155) – definiuje pod-składnie ASN.1 czyli SMI. Jest to składnia której można używać do definiowania obiektów w MIBach.

MIB-II (RFC-1213) – jedna z wielu „grup zarządzalnych” definiujące same obiekty do których mamy dostęp przez sieć (parametry, zmienne, tablice). MIB-II musi być obsługiwany przez każde urządzenie obsługujące protokół SNMP.

FUNKCJONALNOŚĆ: **PARSER SMI**

LOKALIZACJA PLIKÓW MIB

Program agenta który tworzymy potrzebuje korzystać z plików MIB.

Uznajmy, że nasz program korzysta z plików znajdujących się w folderze MIBS pakietu NET-SNMP.

Do testów jako dane wejściowe podajemy plik RFC-1213-MIB.txt

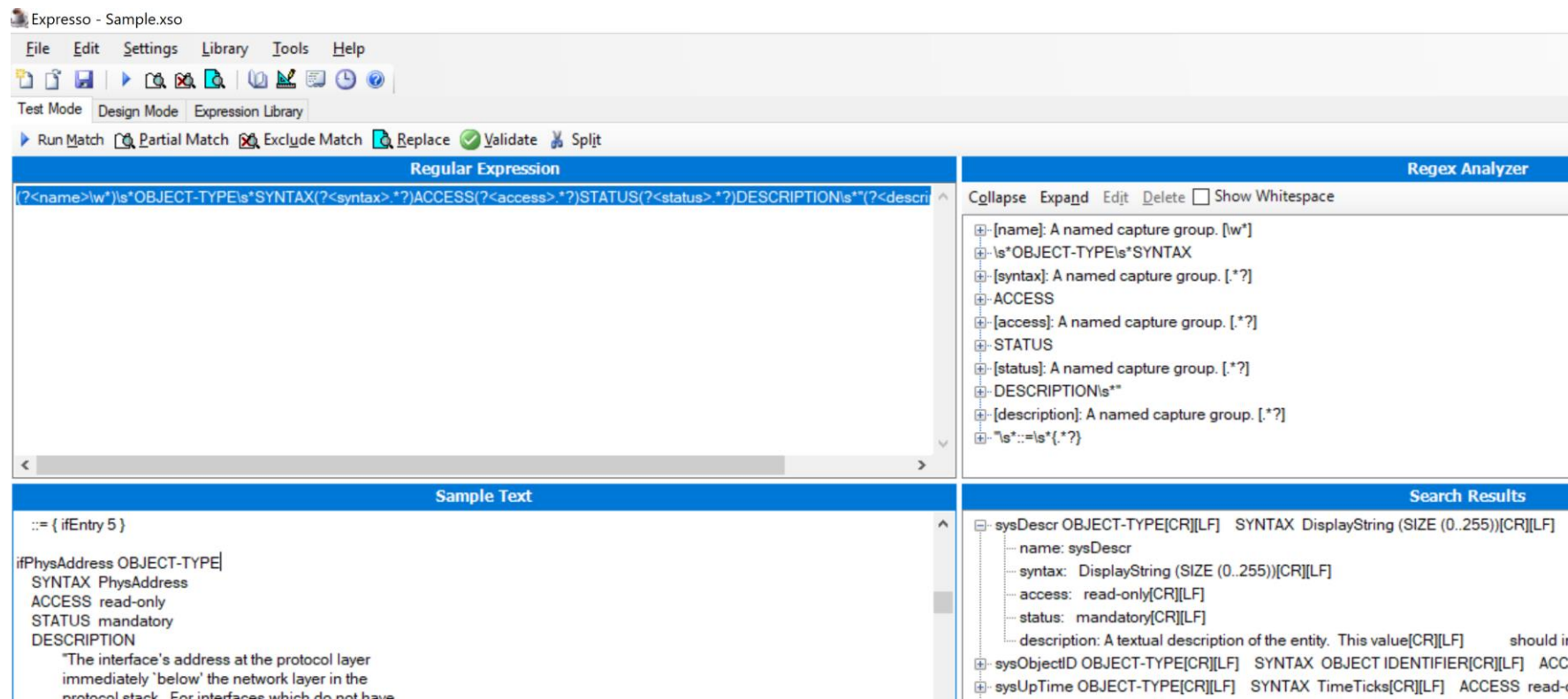

Plik RFC-1213-MIB.txt będzie importować inne pliki.

WYRAŻENIA REGULARNE

Do parsowania plików wejściowych będzie nam potrzebny silnik wyrażeń regularnych. Np. REGEX.

Do testowania/projektowania wyrażeń regularnych możemy wykorzystać darmowy program EXPRESSO: [Pobierz](#)

WYRAŻENIA REGULARNE C.D

Przykładowy (nie idealny) REGEX do parsowania makr OBJECT-TYPE:

```
\w*\s*OBJECT-TYPE\s*SYNTAX.*?ACCESS.*?STATUS.*?DESCRIPTION\s*".*?"\s*::=\s*{.*?}
```

Na przykładzie platformy .NET aby zadziałał poprawnie należy zaznaczyć flagę SINGLE-LINE, przydatna też będzie flaga COMPILED.

W przykładzie:

\w* – dowolna ilość znaków alfanumerycznych – łapie nazwę obiektu

\s* – dowolna ilość znaków pustych **UWAGA:** flaga SINGLE-LINE sprawia że łapie też znaki nowej linii

.*? – – dowolna ilość dowolnych znaków **UWAGA: ?** Powoduje że działa w trybie **NON-GREEDY** (nie zachłanny, czyli nie złapie wszystkich znaków do końca ciągu wejściowego tylko sprawdza jeszcze co jest dalej; można nazwać też przeszukiwaniem z wyprzedzeniem bo patrzymy ,oknem przeszukiwania' co jeszcze jest dalej w wyrażeniu regularnym)

WYRAŻENIA REGULARNE C.D

Przydatne mogą się okazać „GRUPY”. Przykładowo, silnik REGEX na platformie .NET wspiera nazwane grupy (*named groups*). Mogą być pomocne przy odczytywaniu fragmentów z rozpoznanego ciągu danych. Za pomocą *grup nazwanych* przeróbmy wcześniejsze wyrażenie aby w łatwy sposób pobrać poszczególne pola:

```
(?<name>\w*)\s*OBJECT-TYPE\s*SYNTAX(?<syntax>.*?)ACCESS(?<access>.*?)STATUS(?<status>.*?)DESCRIPTION\s*"(?<description>.*?)"\s*::=\s*{.*?}
```

REZULTAT W CZASIE TESTÓW (program EXPRESSO):

```
Search Results

[-] sysDescr OBJECT-TYPE[CR][LF] SYNTAX DisplayString (SIZE (0..255))[CR][LF] ACCESS read-only
    .... name: sysDescr
    .... syntax: DisplayString (SIZE (0..255))[CR][LF]
    .... access: read-only[CR][LF]
    .... status: mandatory[CR][LF]
    .... description: A textual description of the entity. This value[CR][LF] should include the full name
```


TYPY DANYCH

W protokole SNMP mamy do czynienia z pewnym zbiorem przesyłanych oraz przetwarzanych typów danych. Podstawowe typy danych są określone w ramach SMI, która to notacja jest podzbiorem ASN.1

DOZWOLONE TYPY DANYCH

SMI obsługuje „prymitywne” typy, ze składni ASN.1 czyli:

1. INTEGER
2. OCTET STRING
3. OBJECT IDENTIFIER
4. NULL

Oraz jeden typ złożony - [SEKWENCJE](#)

W MIBach, za pomocą podstawowych „prymitywnych” typów danych możemy definiować bardziej złożone typy.

TYP *SEQUENCE (OF)*

Cel:

Może zostać użyty do zdeklarowania tablicy/list elementów

Składnia

SEQUENCE { <type1>, ..., <typeN> } – może zawierać elementy różnego typu

Uwagi:

W porównaniu z notacją ASN.1, SMI nie pozwala na użycie parametru OPTIONAL oraz DEFAULT dla parametrów. Po zdefiniowaniu wszystkie muszą być podane.

SKŁADNIA:

SEQUENCE OF <entry> - może zawierać elementy jedynie jednego typu

Aby obsługiwać sekwencje możemy np. stworzyć uniwersalną klasę **TypDanych** w której stworzymy listę zawierającą nazwy typów które sekwencja zawiera.

TYPY DZIEDZICZONE Z TYPÓW PODSTAWOWYCH

Dodatkowe typy danych mogą być zadeklarowane w dowolnym z zaimportowanych plików.

- Składają się z podstawowych typów danych ASN.1

PRZYKŁADY:

IpAddress ::=

[APPLICATION 0]

IMPLICIT OCTET STRING (SIZE (4))

Adres IP ma 32 bity = 4 bajty – długość ciągu bajtów

Counter ::=

[APPLICATION 1]

IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)

Dozwolone wartości z przedziału 0 - 4294967295

Gauge ::=

[APPLICATION 2]

IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)

TimeTicks ::=

[APPLICATION 3]

IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)

PARSOWANIE NOWYCH TYPÓW DANYCH

IpAddress ::=
[**APPLICATION** 0] -- in network-byte order
IMPLICIT OCTET STRING (SIZE (4))

Wykorzystujemy wyrażenie regularne wyłapujące bloki zawierające:

Znaki puste (white space):
spacje, tabulacje, znaki nowej linii

1) ciąg znaków alfa-numerycznych

2) znak przypisania ::=

2) nawiasy prostokątne, w środku:

- Jedna z czterech wartości: UNIVERSAL, APPLICATION, CONTEXT-SPECIFIC, PRIVATE – wartość ta oznacza „widoczność” deklarowanego typu.
- LICZBA (w tym przypadku 0) oznaczająca identyfikator typu

3) Słowo kluczowe IMPLICIT lub EXPLICIT

4) Nazwa typu macierzystego (w tym przypadku OCTET STRING)

5) **OPCJONALNE** rozmiar danych / dozwolone wartości. Obsługujemy dwie notacje ograniczeń:

- notacja (SIZE(**ROZMIAR_STRUKTURY**))
- notacja (**WARTOSC_MINIMALNA**..**WARTOSC_MAX**)

Obsługujemy jedynie takie format zapisu. W wyniku czego może się zdarzyć, że OBJECT TYPE zawiera nieobsługiwany przez nas typ danych.

PARSOWANIE NOWYCH TYPÓW DANYCH C.D

Poniżej przykładowe wyrażenie regularne parsujące nowe typy danych z wykorzystaniem *named capture groups* do rozpoznania poszczególnych pól:

```
\w*\s*::=\s*[/\s*\w*\s*(?<typeID>\d+)\s*[/\s*\w*\s*(?<parentType>\w*\s*\w*)\s*(?<restrictions>\(?.*?\)\s*)?
```

Przykładowy efekt:

Przykładowe wyrażenie może zawierać błędy / i zawiera braki.

Sample Text	Search Results
<pre>ipAddress ::= [APPLICATION 0] IMPLICIT OCTET STRING (SIZE(4)) ipAddress2 ::= [APPLICATION 1] IMPLICIT OCTET STRING (SIZE(4)) fdfg valve ::= [APPLICATION 33] IMPLICIT INTEGER (0..255) fdfg</pre>	<pre>ipAddress ::= [CR][LF] [APPLICATION 0][CR][LF] IMPLICIT OCTET STRING (SIZE(4)) typeID: 0 parentType: OCTET STRING restrictions: (SIZE(4)) ipAddress2 ::= [CR][LF] [APPLICATION 1][CR][LF] IMPLICIT OCTET STRING (SIZE(4)) typeID: 1 parentType: OCTET STRING restrictions: (SIZE(4)) valve ::= [CR][LF] [APPLICATION 33][CR][LF] IMPLICIT INTEGER (0..255) typeID: 33 parentType: INTEGER restrictions: (0..255)</pre>

CO ZNAJDZIEMY W MIBACH

```
RFC1213-MIB DEFINITIONS ::= BEGIN
```

```
IMPORTS
```

```
    mgmt, NetworkAddress, IPAddress, Counter, Gauge,
        TimeTicks
    FROM RFC1155-SMI
    OBJECT-TYPE
        FROM RFC-1212;
```

Importy

Do „czarnej listy” –
nie przetwarzamy

```
-- This MIB module uses the extended OBJECT-TYPE macro as
-- defined in [14];
```

```
-- MIB-II (same prefix as MIB-I)
```

```
mib-2      OBJECT IDENTIFIER ::= { mgmt 1 }
```

```
-- textual conventions
```

```
DisplayString ::=
```

```
    OCTET STRING
```

```
-- This data type is used to model textual information taken
-- from the NVT ASCII character set.  By convention, objects
-- with this syntax are declared as having
```

Uwaga: może być też zapis w formacie:

iso(1) org(3) dod(6) internet(1) mgmt(2) mib-2(1)
system(1) 3 // z ID w nawiasie przy nazwie

```
-- groups in MIB-II
```

```
system      OBJECT IDENTIFIER ::= { mib-2 1 }
```

```
interfaces  OBJECT IDENTIFIER ::= { mib-2 2 }
```

```
at          OBJECT IDENTIFIER ::= { mib-2 3 }
```

```
ip          OBJECT IDENTIFIER ::= { mib-2 4 }
```

Deklaracje samych identyfikatorów

```
sysUpTime OBJECT-TYPE
```

```
    SYNTAX  TimeTicks
```

```
    ACCESS  read-only
```

```
    STATUS  mandatory
```

```
    DESCRIPTION
```

```
        "The time (in hundredths of a second) since the
        network management portion of the system was last
        re-initialized."
```

```
    ::= { system 3 }
```

Deklaracje obiektów

Deklaracje typów danych

```
IpAddress ::=
```

```
    [APPLICATION 0]      -- in network-byte order
```

```
    IMPLICIT OCTET STRING (SIZE (4))
```

```
Counter ::=
```

```
    [APPLICATION 1]
```

```
    IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)
```

```
Gauge ::=
```

```
    [APPLICATION 2]
```

```
    IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)
```

```
TimeTicks ::=
```

```
    [APPLICATION 3]
```

```
    IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)
```

MAKRO OBJECT-TYPE

1) Plik MIB składa się z wielu obiektów OBJECT-TYPE

2) Każdy taki obiekt deklaruje parametr do odczytu/zapisu

wraz z jego typem danych, identyfikatorem OID, prawami dostępu oraz opisem.

Każdy obiekt zadeklarowany w pliku MIB można przyrównać do interfejsów w językach programowania wysokopoziomowego takich jak C++ / C#. MIB sam w sobie nie zawiera wartości. Definiuje jedynie zasady i to do czego mamy dostęp.

PARSOWANIE IDENTYFIKATORÓW OID

Deklaracje identyfikatorów OID zawierają się w klamrach. Mogą zawierać:

- Nazwe słowną np. iso
- Nazwe słowną wraz z liczbą np. mgmt(2)
- Liczbe np. 1

Przykłady:

```
mib-2      OBJECT IDENTIFIER ::= { mgmt 1 }
internet   OBJECT IDENTIFIER ::= { iso org(3) dod(6) 1 }
```

Postępujemy w następujący sposób:

- 1) Jeśli napotkamy na nazwę słowną np. mgmt bez nawiasu – szukamy całego OID w drzewie, następujące później elementy będą dziećmi. Nie będzie sytuacji: ~~iso mgmt dod~~
- 2) Jeśli napotkamy na nazwę słowną z nawiasem np. org(3) oznacza liścia org z identyfikatorem 3 może ich być kilka po sobie. Org(3) dod(6) – oznacza liścia dod z identyfikatorem 3 pod rodzicem Org z identyfikatorem 6
- 3) Na końcu zawsze będzie liczba – jest potrzebny identyfikator dla nowego elementu

Ograniczenia mogą znajdować się w deklaracji typu, ale mogą też znajdować się w deklaracji obiektu. W takim przypadku ograniczenia w deklaracji obiektu mają większy priorytet.

PARSOWANIE MAKRA OBJECT TYPE

```
sysDescr OBJECT-TYPE
    SYNTAX  DisplayString (SIZE (0..255))
    ACCESS  read-only
    STATUS  mandatory

DESCRIPTION
    "A textual description of the entity. This value
    should include the full name and version
    identification of the system's hardware type,
    software operating-system, and networking
    software. It is mandatory that this only contain
    printable ASCII characters."

 ::= { system 1 }
```

Lub format ograniczeń (**MIN_VAL.. MAX_VAL**) – identycznie jak w przypadku ograniczeń przy deklaracjach typów można wykorzystać te same wyrażenia regularne.

Czyli ograniczenia potrzebujemy przechowywać w 2 miejscach:

- W typie danych
- W danym nodzie drzewa

LUB

Tworzymy dynamicznie dodatkowe typy danych

Makro OBJECT-TYPE – „hard-kodujemy” tzn. tworzymy wyrażenie regularne, które pozwala na wyluskanie potrzebnych elementów. Elementy występują zawsze w tej samej kolejności. Tj. słowa kluczowe OBJECT-TYPE, SYNTAX, ACCESS, STATUS, DESCRIPTION, oraz następujący na końcu OID. Inne podejście wymagałoby dynamicznej obsługi notacji tworzącej dowolne makra w notacji ASN.1

Dla chętnych: obsługa pola DEFVAL – zawierającego wartość domyślną dla danej zmiennej.

OBIEKT SMI C.D

Przykładowe obiekty z MIB-II wykorzystujące już te makro:

```
sysUpTime OBJECT-TYPE
    SYNTAX  TimeTicks
    ACCESS  read-only
    STATUS  mandatory
    DESCRIPTION
        "The time (in hundredths of a second) since the
        network management portion of the system was last
        re-initialized."
    ::= { system 3 }
```

```
sysContact OBJECT-TYPE
    SYNTAX  DisplayString (SIZE (0..255))
    ACCESS  read-write
    STATUS  mandatory
    DESCRIPTION
        "The textual identification of the contact person
        for this managed node, together with information
        on how to contact this person."
    ::= { system 4 }
```

Nie piszemy pełnego parsera ASN.1; zajmujemy się tylko składnią SMI.
Czyli np. projektujemy REGEX'a do obsługi składni OBJECT-TYPE:

Fragment RFC 1155-SMI zawierający definicję marka OBJECT TYPE:

```
ObjectName ::=
    OBJECT IDENTIFIER

OBJECT-TYPE MACRO ::=
BEGIN
    TYPE NOTATION ::= "SYNTAX" type (TYPE ObjectSyntax)
                    "ACCESS" Access
                    "STATUS" Status
    VALUE NOTATION ::= value (VALUE ObjectName)

    Access ::= "read-only"
              | "read-write"
              | "write-only"
              | "not-accessible"
    Status  ::= "mandatory"
              | "optional"
              | "obsolete"

END
```


OPIS ZADANIA

Zadanie polega na zaimplementowaniu odczytu danych z pliku MIB-2. Aby struktury danych w programie były jak najlepiej dopasowane do formatu danych wejściowych, wykorzystujemy fakt, że identyfikatory OID tworzą strukturę drzewiastą.

W każdym elemencie drzewa, zapisujemy dane zawarte w danym obiekcie.

TASK1 — ‚PARSER’ SMI; - *WERSJA PODSTAWOWA*

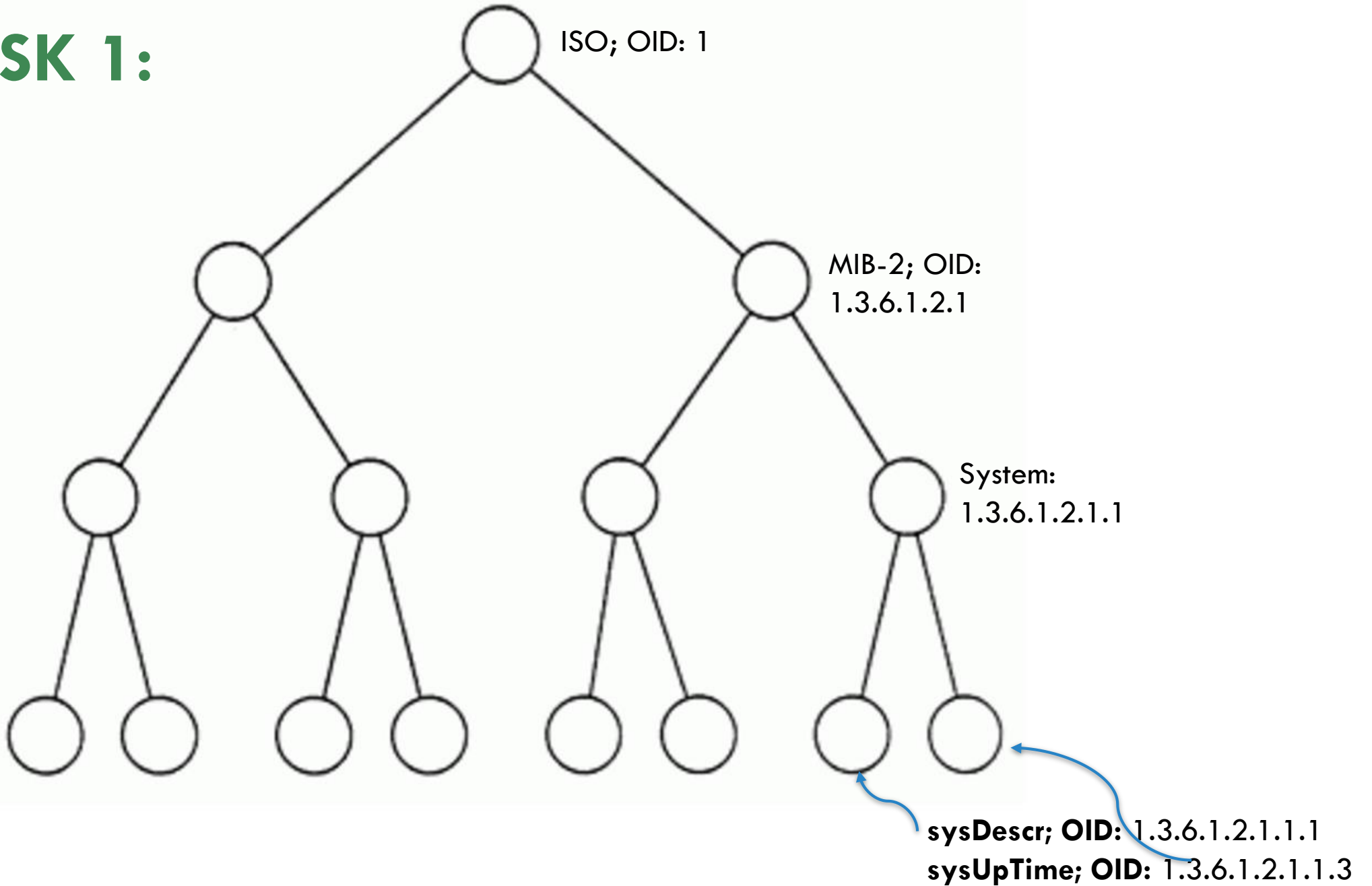
Potrzebne Narzędzia:

- silnik wyrażeń regularnych np. REGEX
- język programowania np. COBOL
- plik MIB-II – *jako dane wejściowe do testów*

Kompromisy na które pozwalamy:

- brak natywnego, pełnego, wsparcie notacji ASN.1
- to co szczegółowe – ‚hardkodujemy’ – ma działać

TASK 1:

REASUMUJĄC CO PARSER POTRZEBUJE PARSOWAĆ

1) Importy – deklaracje tego co poniżej z innych plików

Proponuje rekurencyjnie przeszukiwać pliki importów, a każdy plik traktować 'jednakowo'

2) deklaracje „OBJECT IDENTIFIER” – wprowadza nowe OIDy

3) deklaracje „OBJECT TYPE” – nowe obiekty zarządzalne

4) definicje nowych typów danych

Deklaracje OIDów

OBJECT IDENTIFIER ::= { internet 2 }

CO ZNAJDZIEMY W IMPORTACH:

Inne importy

IMPORTS

mgmt, NetworkAddress, IpAddress, Counter, Gauge,
TimeTicks
FROM RFC1155-SMI
OBJECT-TYPE
FROM RFC-1212;

mgmt

Definicje nowych typów danych:

Gauge ::=
[APPLICATION 2]
IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)

TimeTicks ::=
[APPLICATION 3]
IMPLICIT INTEGER (0..4294967295)

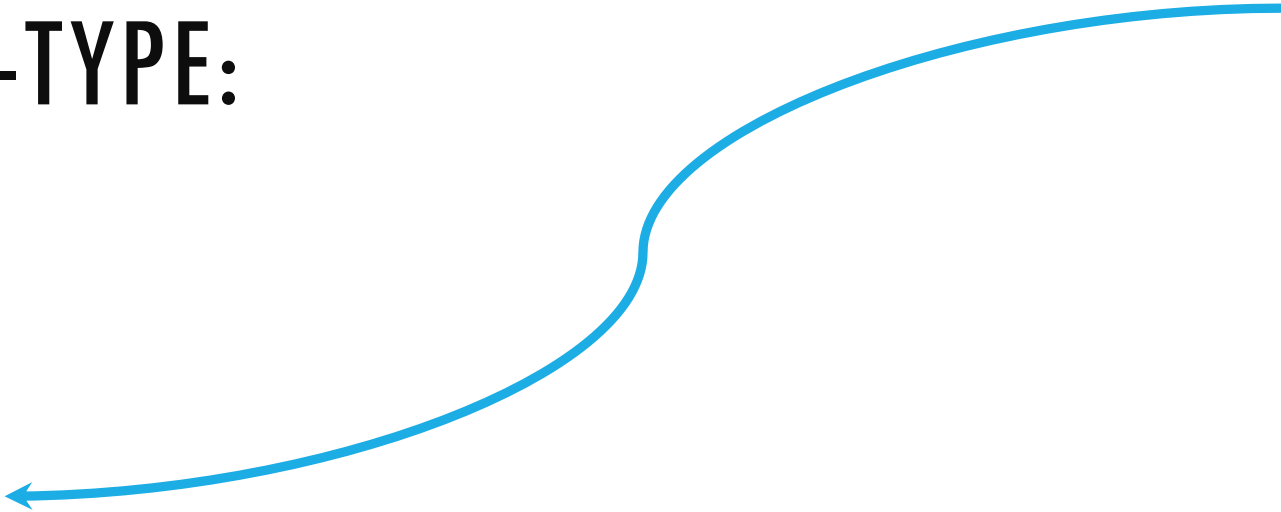
Zapisujemy w nodzie drzewa:

- Typ danych – Integer
- Zapisujemy ograniczenia: (0...429467295)
- Zapisujemy sposób kodowania:
typ: Implicit
wartość: 3
- Zapisujemy nazwę

OBJECT-TYPE:

Zapisujemy:

- TYP-DANYCH
- Uprawnienia
- OPIS


```
sysUpTime OBJECT-TYPE
    SYNTAX  TimeTicks
    ACCESS  read-only
    STATUS  mandatory
    DESCRIPTION
        "The time (in hundredths of a second) since the
        network management portion of the system was last
        re-initialized."
    ::= { system 3 }
```

```
sysContact OBJECT-TYPE
    SYNTAX  DisplayString (SIZE (0..255))
    ACCESS  read-write
    STATUS  mandatory
    DESCRIPTION
        "The textual identification of the contact person
        for this managed node, together with information
        on how to contact this person."
    ::= { system 4 }
```


UWAGI DOTYCZĄCE PARSOWANIA

- Kolejność wyszukiwania ma znaczenie. Np. być może najpierw warto sprawdzić importy, a na końcu makra OBJECT-TYPE
- W przypadku makra OBJECT-TYPE, zawiera ono pole DESCRIPTION. Które może zawierać praktycznie dowolne ciągi znaków. Dla tego, rozwiązaniem mogło by być na samym początku wyszukanie całych makr OBJECT-TYPE w strumieniu wejściowym S1, wycięcie ich do jakiegoś bufora B1 zawierającego tylko te struktury. Na pozostałości ciągu S1 (po wycięciu makr) wyszukiwanie innych elementów (takich jak definicje typów danych, importy, deklaracje identyfikatorów)

Dzięki temu unikniemy sytuacji w której np. deklaracje identyfikatora zawiera się w polu DESCRIPTION makra OBJECT-TYPE.